

Πως βρέθηκε και υψώθηκε ο Τίμιος Σταυρός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Σωτήρχου Π. Μ.

Δύο φορές τον χρόνο εορτάζει πανηγυρικά η Εκκλησία μας τον Τίμιον Σταυρόν. Μία για την ανεύρεσή του την 6ην Μαρτίου του 326 μ.Χ. και μία κατά την Ύψωσή του την 14ην Σεπτεμβρίου, στα εγκαίνια του Ναού της Αναστάσεως, που υπάρχει μέχρι σήμερα.

Το σημαντικόν, και όχι πολύ γνωστόν, στον διπλόν αυτόν εορτασμόν είναι το γεγονός ότι αποκαλύπτεται άλλο ένα μέγα μυστήριον της απερίγραπτης αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο και μάλιστα κατά την θεία λατρεία, που ενώνει την γη με τον ουρανόν.

Το γεγονός αυτό εκφράζει επιγραμματικά την σωτηρία του εκπεσμένου ανθρώπου, τον οποίον παίρνει από την Κόλαση της πτώσεώς του και τον θρονιάζει πάλι μέσα στο Παράδεισο της αιώνιας αγάπης.

Πιο συγκεκριμένα, παίρνει με την σταυρική του θυσία τον προδότη Ιούδα τον Ισκαριώτη, που αντιπροσωπεύει όλην την προδοσία του ανθρωπίνου γένους και την

αμέτρητη αγνωμοσύνη του έναντι του Σωτήρος Χριστού, και οδηγεί σε άλλον Ιούδα, επίσης Εβραίο, που έγινε οδηγός στην ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού και φανερώνει την μεταστροφή και την μετάνοια του ανθρώπου και την πορεία του στην αγιότητα. Όπως ακριβώς έγινε και με τον δεύτερον αυτόν Ιούδα, που πίστεψε, μετανόησε και έγινε Χριστιανός με το όνομα Κυριακός. Αργότερα έγινε κληρικός και Επίσκοπος Ιεροσολύμων, μετά [\(περισσότερα...\)](#)